

не обърнахъ отъ поруганіе и заплюваніе, и господь, господь ми бѣ помощникъ; заради тока не са засрамихъ, ами си положихъ лице-то като твердый камакъ, защото знаахъ, че нещъ да бѣдъ посраменъ, понеже онзи, кой то ще ма оправдае близъ е.“

И стихири-тѣ, кои-то са пѣятъ на великій четвъртъкъ, искажатъ отъ една страна лѣкавството юдейско и издайство-то юдово, а отъ друга страна търпѣніе-то на божіе-то агне; „вечь са събира съборъ-а юдейскій, да предаде на Пилата оногова, кой-то е сътворилъ сичко. О беззаконницы! о грѣшницы! тѣ проваждатъ на съдъ оногова, кой-то ще съди и жики-тѣ и мъртви-тѣ, приготватъ страданіе за оногова, кой-то цѣри отъ сѣко страданіе! Дзлоготърпѣливый господи! твоа-та милость ѣ голѣма, слава тебѣ.“

„Агне-то, кое-то проповѣдаваше Исаїа, отважда съ драгъ волѣж на закланіе, и дава плещи-тѣ си, да го бѣятъ, страны-тѣ си, да го задушаватъ, а лице-то си не обърна отъ поруганіе и заплюваніе, и на смърть срамнъ го осѣждаватъ; но невинный сичко пріемва съ драгъ волѣж, за да дари на сички-тѣ воскресеніе отъ мъртвы-тѣ.“

Въ тойзи день, кой-то наѣмава, какъ е кротко предаденъ новый-а завѣтъ при мирнѣ-тъ, съсъ кръвъ-тъ на богочеловѣка запечатанъ вечеръ, за да бы са сичко тока тѣрило на срещъ на старый-а завѣтъ, кой-то е денъ на Мойсеа въ средъ вѣтрове-тѣ и громове-тѣ синайски, чете са книга-та исхода, коа-то съ огнены бои описка чюдный тойзи